

๘

๘

๘

๘

๘

พาว ๒

สัทนัย

ฮอวเลนซ์

ตอน
จิตวิญญาน
แห่อาวุธ

★ PANDA WHITE EYES ★

พิภพร้านย้อออนไลน์ เล่ม2
ตอน จิตวิญญาณแห่งอาวธ
ไธย Panda White Eyes

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิฉะนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data
แพนด้า ไวท์ อายส์.

พิภพร้านย้อออนไลน์ เล่ม 2.--กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2558.
242 หน้า.

1. นวนิยาย 1. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-510-622-1 (ebook)

ราคา 180 บาท

จัดทำโดย

ในเครือบริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด

222 บุษราคัมเทอเรส ถนนพหลโยธินสาย 2

แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม. 10170

โทร. 0 2448 0312, 0 2448 0658-9 โทรสาร 0 2448 0393

- ผู้ก่อตั้ง : สุพล เตชะธาดา
คณะกรรมการบริหาร : พิสุทธิ เลิศวิไล, ทพ.อดิเรก ศรีวัฒนาวงษา, บุญเลิศ สีอุไรย์
ศักดิ์ชัย จิราธิวัฒน์, อาทร เตชะธาดา
กรรมการผู้จัดการ : อาทร เตชะธาดา
บรรณาธิการ : นารีรัตน์ บัวบานพร้อม
กองบรรณาธิการ : โชติจรวิ ไสภณศิริ
ภาพปกโดย : Raveeofitans
แบบปกและรูปเล่ม : นพพร คงสอน, สมพงษ์ แซ่ปึ้ง
พิสูจน์อักษร : แต่งโม

จัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด

222 บุษราคัม เทอเรส ถนนพหลโยธินสาย 2

แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170

โทร. 0 2448 0312, 0 2448 0658-9 โทรสาร 0 2448 0393

www.praphansarn.com

www.praphansarn.com

สนับสนุนเว็บไซต์โดย ธนาคารกรุงไทย

ตอนที่ 14

สัตว์เทพอสูรโรกจิต

เมื่อกลับเข้าสู่เกมอีกครั้งซีแนลพบว่าตัวเองยืนอยู่บริเวณหน้ากระท่อมไม้หลังโทรมๆ ในสถานที่ทำการกิจของนักรบไร้พ่ายเซติน พร้อมทั้งเสียงระบับที่ตั้งเตือนตามมาติดๆ ว่าทักษะเจ้าหญิงปลอมแปลงถูกยกเลิกเพราะครบตามเงื่อนไขผ่านระยะเวลา 7 วัน เช่นนั้นเธอจึงปรากฏตัวอยู่ในร่างเด็กสาวอีกครั้งหนึ่ง

“นายหญิงท่านมาแล้วหรือ”

ซีแนลหันขวับไปยังด้านหลัง อีตานยืนห่างจากเธอไปสามก้าว สภาสัตว์เทพอสูรระดับราชาร่างโครงกระดูกสีขาวสวมชุดคลุมขาดรุ่งริ่งและเปรอะเปื้อนด้วยฝุ่นดินสภาพอนาถนั้นทำให้เธอต้องเบิกตาโต

“อีตานนายไปทำอะไรมา!” ซีแนลก้าวไปหาสัตว์เทพอสูรที่มีสภาพยับเยินด้วยความสงสัย ขณะส่งสายตาสำรวจชุดคลุมที่เริ่มทำการซ่อมแซมสภาพตัวเองของอีกฝ่าย

เจ้าบ่านี้ไม่ต่างอะไรจากการเพ็งพัดกับสิงโตมา เธออยากรู้เหลือเกินว่าเกิดอะไรขึ้น

พิภพรานย์ออนไลน์ 2

ไม่ทันจะได้คำตอบ ตานักรบเผ่าก็เอ่ยชัดขึ้นเสียก่อน ซีแนลหันขวับไปจ้องบุคคลที่ตามมาสมทบทันที

“เจ้าหายไปเสียนานเลยนะเจ้าหนู ไม่ดีใจหรืออย่างไรที่ข้าออกส่าห้ฝึกคนของเจ้าให้” ริมฝีปากของตาเผ่าบ้ำประดับด้วยรอยยิ้มเจ้าเล่ห์

ฝึก!?

ฝึกอะไรถึงได้ทำให้สัตว์เทพอสูรระดับราชาของเธอสภาพกลายเป็นน่ารังทศเช่นนี้ เธอขมวดคิ้วด้วยความสงสัย ก่อนจะก้มลงดูสถานะสัตว์เลี้ยงที่ไม่เคยเปิดดูมาก่อน

ข้อมูลสัตว์เลี้ยง - ผู้วิเศษอีดาน

ระดับ Level :: 100 ระดับชนชั้น :: ราชา

เผ่า :: ยมทูต ธาตุ :: ไฟ

พลังโจมตี :: 900,000 พลังป้องกัน :: 900,000

ข้อมูลทักษะ

มายาอเวจี - สร้างภาพลวงตาด้วยการดึงความหวาดกลัวของศัตรู

มาใช้ สามารถใช้ได้ติดต่อกันเป็นระยะเวลา 30 นาที

ฝ่ามือเพลิงยมทูต - พลังเวทมนตร์ไฟโจมตีศัตรูครอบคลุมรัศมี

ระยะห่าง 10 เมตร โดยการแลกเปลี่ยนกับพลังไฟในร่างกาย

“ตาเผ่าเจ้าเล่ห์นี่ฝึกอะไรให้นายบ้างเธออีดาน” ซีแนลเอ่ยถามด้วยน้ำเสียงซื่อๆ โดยไม่รู้ตัวเลยว่าความโศกร้ายจะถึงคราฟุ้งเข้าหาตัวเองกี่คราราวนี้

“ฝึกทักษะการต่อสู้และพลังกำลังความว่องไวขอรับนายหญิง”

“อย่างนั้นเองหรือ หมายความว่าตอนนี้ นายก็เก่งขึ้นกว่าเดิมแล้วสินะ”

“เล็กน้อยเท่านั้นขอรับ” อีดานกล่าวอย่างถ่อมตัว

“ฮ่าๆ ข้าถือว่านั่นเป็นคำชมนะ เช่นนั้นข้าจะฝึกให้กับเจ้าด้วยอีกคน

ติ่มยี้เจ้าหนู” คราวนี้ไม่เว้นแม้แต่สายตาของอีตานก็หันมาจับจ้องแน่วนิ่ง
ที่เธอ เมื่อทุกคนเอาแต่จ้องและนิ่งเงียบโดยไม่พูดอะไรเธอก็เอ่ยถามด้วย
ความลึกลับ

“ฝึกอะไรขึ้นหรือ?”

ตอนนี้เธอเริ่มสัมผัสได้ถึงเรื่องที่เริ่มไหลซึมบริเวณขมับเมื่อสัมผัสได้ถึง
สายตาที่ไม่น่าไว้วางใจของทั้งคู่บ้างแล้ว

สุดท้ายก็จบลงด้วยการฝึกที่ผ่านไปเป็นเวลาถึงหนึ่งวันเต็มโดย
ทุกอย่างไม่ได้สร้างความตื่นเต้นระทึกใจให้เธอแม้แต่น้อย เพราะเธอไม่
สามารถใช้อาวุธใดในการต่อสู้ได้นอกจากตุ๊กตาหมีที่ถูกผนึก ดังนั้นตานกรบ
เผ่าจอมเจ้าเล่ห์จึงสั่งให้เธอเก็บหินก้อนเท่าฝ่ามือจากริมน้ำมากรองรวมๆ กัน
จนสูงครึ่งตัว แล้วให้เคลื่อนย้ายพวกมันไปยังจุดอื่นที่ห่างออกไปจากที่เดิม
ราวๆ สามเมตรเขาสั่งให้เธอทำแบบนี้วนเวียนกันไม่หยุด ทำเอาร่างกายเธอ
ที่ต้อกัมๆ เงๆ ยกหินขึ้นลงรู้สึกเมื่อยล้าและเหนื่อยจนแทบจะขาดใจ แรกๆ
มันก็ยังเบาดีอยู่แต่พอหลังๆ นี่สิ เธอคิดว่าซักจะเริ่มไม่ไหว

มีใครเพิ่มน้ำหนักให้ก้อนหินของเธอหรือเปล่าเนี่ย!

นี่มันฝึกหรือแกล้งทรมานเธอกันแน่!!

ซีแนลส่งเสียงโอดครวญไม่หยุดระหว่างที่ทำการเคลื่อนย้ายพวกมัน
แต่ดูเหมือนเสียงเล็กๆ ที่หอบโยนของเธอไม่ได้สร้างความรำคาญใจให้คนอื่น
แม้แต่น้อย

เธออดนึกหมันใส่ตาเผ่าเจ้าเล่ห์กับสัตว์เลื้อยของเธอไม่ได้ที่ทำการ
สบายใจด้วยการนั่งตบปลากันอย่างร่าเริงทั้งคู่ มีเพียงเธอเท่านั้นที่ไม่สามารถ
ตัดค่านหรือเล่นงานอะไรพวกเขากลับคืนได้เพราะเจ้าพวกบ้านั้นอ้างว่าสิ่งที่
ตัวเองทำอยู่นั้นเป็นอาหารของเธอนั่นเอง

แม้ว่ามือทั้งสองข้างของเธอจะบวมซ้ำและเป็นแผลพุพอง บ้า ตาเผ่าบ้า
นั้นก็ไม่นึกสงสารและผ่อนปรนให้เธอสักนิดเดียว ส่วนอีตานก็เพียงปลอบโยน
ว่าการทำเช่นนี้เป็นการฝึกการเคลื่อนไหวและเพิ่มกำลังกายที่มีอยู่น้อยนิด

พิภพราชย์ออนไลน์ 2

ของเธอ

สรุปว่าให้กำลังหรือแอบตำหนิเธอกันแน่ว่าอ่อนหัดไอ้สัตว์เลี้ยงบ้า!

ความเหน็ดเหนื่อยภายในหนึ่งวันเต็มๆ กับการฝึกแทบจะทำให้เธอรู้สึกเหมือนวิ่งหนีสัตว์อสูรมาเป็นปี ตอนนี้เธอไม่มีแรงขยับเคลื่อนไหวแขนขาตัวเองแล้ว

ชีแนลนอนแผ่หลาไปกับพื้นหญ้าแล้วนึกก่นด่าคนต้นคิดเรื่องนี้อยู่ในใจ

“เจ้าหนูเจ้าอดทนได้ดีมาก แม้ว่าข้าจะรำคาญเสียงบ่นของเจ้าอยู่สักหน่อยเถอะ”

ตานักรบเผ่าส่งเสียงหัวเราะรำมะนาดที่เอาอะไรบางอย่างให้เธอดื่ม คาดไม่ถึงว่าพอดื่มของเหลวเหล่านั้นลังคอไปแล้วร่างกายที่ระบมไปด้วยอาการเคล็ดยอกเหนียวล้าและอาการบาดเจ็บพุพองตามฝ่ามือของเธอค่อยๆ หายทุเลาลงพร้อมทั้งพลังกำลังที่ฟื้นคืนมาจนเป็นปกติ

“ตาเผ่าเอาอะไรให้ฉันดื่มเนี่ย?”

ชีแนลถามอีกฝ่ายขณะกระโดดเต๋นตึงๆ กับพื้นทดสอบอย่างตั้งใจที่พลังกำลังกลับคืนมา และดูเหมือนว่าเธอจะสามารถเคลื่อนไหวและขยับตัวได้ไวขึ้นอย่างอีกฝ่ายคาดไว้จริงๆ ด้วย

“ในมิติพิเศษแห่งนี้อะไรก็ไม่เกินความสามารถของข้าหรือเจ้าหนูอย่าลืมหาเสียว่าที่นี่มันเปรียบเสมือนบ้านของข้า”

“นั่นสินะ” เธอพยักหน้าอย่างเข้าใจ

“เอาละ หมดเวลาของข้าแล้ว ต่อจากนี้เจ้าจงไปทำภารกิจที่เหลือของเจ้าเสียเถิด สิ่งที่ข้าให้ได้ก็มีเพียงแค่เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้นแหละ” ชีแนลชะงักและเงยหน้ามองฝ่ายตรงข้ามด้วยอาการรวบรวบใจทันที

โดยไม่พูดอะไรเธอเผลอเข้าไปกอดฝ่ายตรงข้ามที่ตัวสูงใหญ่ร่าวกกับยักษ์ด้วยความซาบซึ้งใจ

“ขอบคุณ... ขอบคุณมากตาเผ่า ฉันจะไม่ลืมท่านเลย”

“ข้าก็เช่นกัน”

แม้จะเป็นเวลาเพียงไม่นานแต่นั้นก็ทำให้เธอรู้สึกผูกพันกับอีกฝ่ายเสียเหลือเกิน เธอไม่เคยมีญาติมิตร ไม่มีพ่อแม่ที่คอยดูตัวว่ากล่าวหรือเคี่ยวเข็ญสั่งสอน นับว่านี่เป็นครั้งแรกที่เธอเกิดความรู้สึกอบอุ่นหัวใจกับคนอื่นนอกจากพี่ๆ ทั้งสามอย่างแปลกประหลาด

“เจ้าจงระวังให้ดี เพราะทุกๆ อย่างก้าวต่อจากนี้ล้วนรายรอบไปด้วยอันตราย ลาก่อนเจ้าหนู” ลิ่นเสียงของอีกฝ่ายซีแนลก็พลันปรากฏตัวขึ้นอีกครั้งในห้องโถงที่มีตลิ่งและแสงไฟจากตะเกียงดวงเล็กๆ ส่องกระทบผนังบรรยากาศสดชื่นที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติ บ้านไม้หลังโทรมๆ ริมน้ำและคันเบ็ดตกปลาไม้ไผ่เก่าๆ ที่อีตานชอบใช้ไม่ปรากฏให้เห็นอีกแล้ว และนั่นก็ริ้วมไปถึงสัตว์เทพอสูรนครบไร้พ่ายเขดินด้วยเช่นกัน

“ลาก่อนตาเฒ่า” เธอกระซิบกับตัวเองด้วยน้ำเสียงอาลัยอาวรณ์ ซีแนลยกมือปาดน้ำตาที่ไหลซึมทางตาทั้งสองอย่างลวกๆ แล้วหันไปสั่งกำชับกับอีตานเสียงเข้มเพื่อเรียกกำลังใจของตัวเอง

“ไปต่อกันเถอะอีตาน”

“ขอรับนายหญิง”

อีตานผงกหัวให้ขานอบน้อม จากนั้นไม่นานทั้งคู่ก็เดินทะลุห้องโถงลงบันไดชั้นล่างไปต่ออีกราวๆ หลายสิบชั้น

จิตใจของซีแนลเริ่มเต็มไปด้วยความสับสนงุนงง เมื่อพบว่าตัวเองกำลังเดินวนเวียนอยู่ในห้องโถงว่างเปล่าห้องหนึ่งที่ไม่ว่าจะเดินผ่านประตูไปอย่างไรก็วนเวียนกลับมาที่เดิมอยู่เสมอ ตอนแรกเธอยังไม่รู้สึเกอะใจเพราะคิดว่าห้องต่างๆ ก็คงมีลักษณะคล้ายคลึงกันก็เท่านั้น จวบจนกระทั่งสัตว์เลี้ยงของเธอเอ่ยว่ามีบางอย่างแปลกๆ ดังนั้นเธอที่หัวไวจึงได้ทำสัญลักษณ์บนพื้นด้วยปลายเท้าขึ้นมาอย่างที่ไม่มีการสังเกตได้จุดหนึ่ง เมื่อเวลาล่วงเลยจนเดินผ่านทะลุห้องไปเธอก็พบว่าตัวเองเดินวนเวียนกลับมาสู่จุดเดิม

“เป็นภาพมายาขอรับนายหญิง พวกเรากำลังตกอยู่ภายใต้มนตร์สะกดและอาณาเขตของใครบางคนที่มีพลังแกร่งกล้าในการสร้างภาพลวงตาเช่น

พิภพรานย์ออนไลน์ 2

เดียวกับข้า หรือไม่... ก็เก่งกาจกว่าข้ามากมายหลายเท่านี้” แม้น้ำเสียงของ อีตานจะราบเรียบแต่เธอก็รู้ว่ามันลั่นเต็มไปด้วยความตระหนก

“หมายความว่ามิไครบางคนอยู่ที่นั่นสินะ” ซีแนลเอ่ยพึมพำกับตัวเอง ก่อนจะเงยหน้าขึ้นด้วยใบหน้าแน่นแน่ว ขณะคิดว่าน่าแปลกเหลือเกินที่ไม่ได้รับเสียงเตือนจากระบบ

“ออกมา!!”

เธอวาดเสียงดังลั่นอย่างโมโห ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเธอเป็จะเล่นตามเกมของใครบางคนที่อยู่ภายใต้เงามืดเหมือนคนงัดเติมทอนแล้ว

“ฮะ ฮ่าๆ รู้ตัวเร็วเหมือนกันนี่มนุษย์” ลี้นคำพูดของเธอเสียงหัวเราะทุ่มก้องกังวานซึ่งเต็มไปด้วยความเย้ยหยันก็ปลันดังขึ้น

เพียงแค่มิถึงนาที่บรรยากาศรอบกายก็แปรเปลี่ยนอีกครั้ง เธอพบว่าตัวเองและอีตานตกอยู่ภายใต้ท่ามกลางความเงียบของสถานที่หนึ่งที่เป็นเหมือนคุกใต้ดิน มีโซ่ลูกตุ้มเหล็กกล้าห้อยโยงจากผนังลงมาสู่พื้นหลายเส้น ที่สำคัญสถานที่แห่งนี้ปราศจากสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ด้านหน้าชิดฝั่งที่เธอยืนเป็นซี่ลูกกรงเหล็กกล้าที่ไม่สามารถค้นพบทางออก แม้ว่าอีตานจะใช้พลังทำลายหลายครั้งแต่มันกลับไม่สะทกสะเทือน

ซีแนลทอดถอนลมหายใจด้วยความสิ้นหวังนิดๆ เธอหันไปมองสำรวจและให้ความสนใจกับอีกด้านหนึ่งตรงมุมในสุดของห้องแทน ที่ตรงนั้นมีประตูบานหนึ่งถูกสลักลวดลายโบราณสวยงามเก๋ๆ แผลกตาอยู่ ที่เธอไม่สนใจในตอนแรกก็เพราะกลัวว่ามันเป็นกลลวง

ซีแนลก้าวเท้าออกไปกลางห้องอย่างลังเล นึกไม่ออกว่าควรจะเปิดมันดีไหม แต่ไม่ทันที่จะได้แตะต้องหรือเอื้อมมือสัมผัสสิ่งใดเสียงประตูก็เปิดกระแทกดังปัง

เธอสะดุ้งเฮือก! หัวใจเหมือนจะหล่นวูบลงสู่ปลายเท้าด้วยความตกใจกับการปรากฏตัวของฝ่ายศัตรูอย่างไม่ทันตั้งตัว พร้อมกับเสียงระบบที่ดังขึ้นจนทำให้ดวงตาเบิกกว้าง

สัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลิม ระดับชั้น จักรพรรดิ เลเวล 500 ปรากฏตัว ผู้เล่นที่ถูกสัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลิมสังหาร เลเวลลดลง 500 ระดับ รอเวลาในการเกิดใหม่ 7 วัน

ทันทีที่ร่างของอีกฝ่ายปรากฏขึ้นแข่งขาของเธอก็แข็งที่องนิ้วก้าวไม่ออก ซีแนลลิมตัวจนแทบไม่รู้สีกตัวด้วยซ้ำว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเองที่จู่ๆ ก็รู้สึกวูบคล้ายจะหมดสติ ถ้าไม่ใช่เพราะแรงกระชากของอีดานที่ทำให้เธอถอยออกมาหลายก้าวด้วยความหวาดเกรงแล้วละก็เกรงว่าเธออาจจะถูกฝ่ายตรงข้ามสังหารและตายไปอย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวแล้วก็เป็นได้

“ศัตรูพยายามจะสะกดท่านขอรับนายหญิง” อีดานเอ่ยกระซิบบอกกับเธอเบาๆ

“อีดานขบใจ” เธอกระซิบตอบอีดานขณะที่ชนลุกชูเมื่อสายตาเหลือบจ้องมองศัตรูเบื้องหน้า

ซีแนลลิมตั้งสติจากขยันทุ่มรูปงามผมสีเงินยาวสลวยเหมือนจะเปล่งประกายเป็นไอเล็ๆ ที่ริมฝีปากประดับรอยยิ้มของเทวดาผู้แสนใจดี

สัตว์เทพอสูรเบื้องหน้าทำให้เธอรู้สึกตะลึงงันอย่างห้ามไม่อยู่ รูปโฉมที่งดงามอย่างน่าหลงใหลภายใต้ชุดสีขาวขลิบทองที่สวมใส่ซึ่งมีส่วนคล้ายกับพวกจอมเวทผู้สง่าและสูงส่งอย่างที่ใครก็ยากจะเทียบติด รัศมีรอบตัวเปล่งประกายสว่างงดงามดูระยับจับตาเหมือนต้องดวงอาทิตย์ ไม่ว่าจะใครที่ได้เห็นอันเป็นต้องถูกความงดงามนั้นดึงดูด

“ลิม...นั่นคือนามของข้า ยินดีที่ได้รู้จักสาวน้อย เหยื่อของข้าในรอบหลายพันปี”

ซีแนลลิมลุกชูเมื่อริมฝีปากที่ฉาบไปด้วยรอยยิ้มใจดีเมื่อครู่เปลี่ยนเป็นรอยยิ้มเหยียดหยันอย่างร้ายกาจ

ทันทีที่อีกฝ่ายปล่อยแรงกดดันอย่างมหาศาลซีแนลลิมก็พลันแข่งขาอ่อนยวบจนทรุดลงกับพื้น

พิภพราชย์ออลไพล์ 2

เธอตระหนักได้ในทันทีว่าผู้ที่อยู่เบื้องหน้าเป็นสิ่งที่ชีวิตที่เธอจำเป็นต้องวิ่งหนี!

นี่มันไม่ต่างกับสัตว์เทพอสูรระดับสูงที่เธอเคยเจอมาเลย ชายหนุ่มรูปงามผู้นี้น่าหวาดกลัว!

ภายใต้บุคลิกเรียบนิ่งของเขาดูขัดแย้งกับรัศมีเช่นฆ่าที่เปลือยออกมา แม้อีกฝ่ายจะยังยืนนิ่งไม่ได้แสดงอารมณ์ใดๆ แต่มันน่าหวาดกลัวเสียจนทำให้เธอนึกภาพความเหี้ยมโหดของสัตว์เทพอสูรราลูลีลียช้อนทับขึ้นมา

“ไม่ไหว! เธอสู้ไม่ไหวแน่ๆ แม้แต่อีดานก็เช่นกัน”

“นายหญิงโปรดวางใจ ต่อให้เอาชีวิตเข้าแลกข้าก็จะปกป้องท่าน” อีดานเอ่ยขณะพุงให้เธอลุกขึ้น

“โอ๊ย! อีดานอย่าเพิ่งขยับ!”

ซีแนลหวีดร้องเสียงดังเพราะทันทีที่เธอเคลื่อนไหวขยับสายลมคมกริบก็พุ่งจู่โจมเข้าใส่ ผิวของเธอถูกกรีดยาวจนเลือดไหล อีดานชงักค้างเมื่อเห็นว่าเป็นแก้มขวาและตามแขนขาของเธอปรากฏร่องรอยกรีดเล็กๆ เป็นเส้นยาวคล้ายรอยบาดของคมมีด

“หิ ไม่ว่าใครข้าก็ไม่ปล่อยให้ผ่านได้ง่ายๆ อย่างเช่นสัตว์อสูรโง่งงคนอื่นที่ปล่อยให้มาหอรกนะ ที่สำคัญข้าก็ไม่โง่งขนาดปล่อยให้เหยื่อที่หมายตาแล้วหลุดมีชีวิตรอดออกไปจากที่นี่ได้เช่นกัน” สัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลิ้มหัวเราะและจ้องมองเธอด้วยแววตาคูคามุดัน

เมื่อได้สบตาเข้ากับแววตาของอีกฝ่าย เธอก็รู้สึกสะพริงกลัวอย่างที่ไม่เคยปรากฏ ซีแนลไม่สามารถหลอกหรือปลอมโยนตัวเองให้เลิกลูกหวาดกลัวบุคคลผู้อยู่เบื้องหน้าได้เลย รัศมีไอเม็ดแม่ฟุ้งกระจายกดดันจนรู้สึกปวดแสบปวดแผล แขนขาของเธอเริ่มสั่นเทาด้วยความกลัวอย่างห้ามไม่อยู่

“ท่านบังอาจเกินไปแล้ว!” อีดานตวาดด้วยความโกรธเกรี้ยวอย่างเต็มที่เมื่อเห็นว่าเธอโดนเล่นงาน

“อย่า! อีดาน!”

ไม่ทันที่เธอจะร้องห้ามอีดานก็พุ่งจู่โจมเข้าไปใส่อีกฝ่ายทันที
เบรีย่ง!

แรงปะทะจากพลังอำนาจทั้งสองฝ่ายทำให้พื้นรอบๆ สั่นสะเทือน ร่าง
ของอีดานถูกผลักกระเด็นออกมาจนปะทะเข้ากับกำแพง นั่นเป็นผลจากคู่ต่อสู้
อีกฝ่ายมีพลังอำนาจเหนือกว่าอย่างไม่ต้องสงสัย

ซีแนลเบิกตากว้างเมื่อสัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลึ้มแสบและอย่างก้าว
ซ้ำๆ ไปหาอีดานอีกครั้ง ร่างโครงกระดูกที่ดูอ่อนเปลี้ยไร้เรี่ยวแรงในชุดคลุม
สีดำบัดนี้ได้รับผลกระทบจนบาดเจ็บอย่างสาหัส อีดานพยายามหยุดตัวลุกขึ้น
อย่างทุลักทุเลโดยใช้ฝ่ามือโครงกระดูกของตัวเองยันกำแพงเพื่อลุกขึ้นยืนหยุด

โครม!

เสียงปะทะดังลั่นจนพื้นสะเทือนทำให้ซีแนลตกตะลึงเมื่อร่างของอีดาน
ถูกพาดด้วยพลังชั่วร้ายบางอย่างที่มองไม่เห็นอย่างรุนแรงมหาศาลจนทรุดลง
และลุกไม่ขึ้นอีก

ร่างโครงกระดูกของอีดานนอนคว่ำหน้าราบพื้นแทบเท่าสัตว์เทพอสูร
ในร่างชายหนุ่มผมสีเงินผู้คงดาบเฉิดฉิน ซีแนลกัดฟันขมความเจ็บปวดอย่าง
เหนื่อกำลังเมื่ออีกฝ่ายยกเท้าหมายจะกระตืบซ้ำลงบนร่างอีดาน

มือทั้งสองข้างของเธอรวมกำลังแล้วคว่ำที่ขาข้างนั้นทำให้อีกฝ่ายหัน
ขวับมาจ้องมองเธอเขม็งด้วยแววตาดุดันน่ากลัว

ซีแนลรู้ได้ในทันทีว่าฝ่ายตรงข้ามมีเจตนาฆ่าอีดานให้ตายแน่ๆ

“หยุด! ได้โปรด อย่าฆ่าเขา ถ้าจะฆ่าก็ฆ่าฉันแทน” ลิ้นเสียงคำดังกล่าว
อีกฝ่ายก็เงยหน้าหัวเราะเยาะเธอลั่น

เวลานี้เธอไม่สนหรอกว่าจะต้องใช้ความอดทนแค่ไหน ขอเพียงแค่อีดาน
อย่าตายก็พอ เธอรู้ว่าสัตว์อสูรเมื่อกลายเป็นสัตว์เลี้ยงจะมีเพียงชีวิต
เดียวไม่เหมือนผู้เล่นที่ตายแล้วสามารถกลับไปเกิดยังจุดเริ่มต้นที่บันทึกได้

ฉะนั้น เธอจึงไม่ยอมให้เกิดเหตุการณ์แบบนั้นขึ้นอย่างเด็ดขาด และ
หากมีใครต้องตายหรือมีเพียงแค่นทางรอดเพียงทางเดียวของเธอ คนๆ นั้น

พิภพราชย์ออนไลน์ 2

ต้องไม่ใช่อีตาน ต่อให้เธอทำภารกิจนี้ไม่สำเร็จหรือต้องฆ่าตัวตาย เธอก็จะทำ!

“สาวน้อย เจ้าไม่รู้หรือว่าการปลิดชีวิตผู้อื่นมันน่าสนุกแค่ไหน โดยเฉพาะการลี้มรสชาติการทรمانของมันก่อนตายข้าขอบบักละ ส่วนเจ้าคงต้องรอสักประเดี๋ยว เพราะหลังจากที่ข้าจัดการกับมันแล้วรายต่อไปก็คือเจ้า” สัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลี้มเลียริมฝีปากและก้มมองอีตานด้วยแววตากระหายเลือดการเช่นฆ่า

ซีแนลรู้สึกสิ้นหวังขมขื่นอย่างที่สุด เธอรู้สึกเหมือนตัวเองอ่อนแอและทำอะไรไม่ได้ มือทั้งสองข้างของเธอกำแน่นอย่างไร้ทางสู้ ในเมื่อไม่มีวิธีไหนให้รอด หนทางเดียวที่เธอจะช่วยเหลืออีตานได้คือต้องหันเหความสนใจของอีกฝ่าย

“นายหญิง ไม่... ข้ายอมตาย” อีตานเอ่ยขึ้นเหมือนจะรู้ความคิดของเธอ

“เจียบ! ทูบปากเดี๋ยวนี้” เธอตวาดลั่นอย่างโมโห ก่อนจะยกแขนทั้งสองข้างระดมทุบและปลักศัตรูพร้อมกันด่าไม่หยุดปาก

“ผู้ทรยศเงา! ชั่วช้า! เจ้าสัตว์ร้ายชั้นต่ำ! เจ้าสัตว์อสูรโง่เง่าสมองเท่ารูหนู!” เธอพ่นคำหยาบคายใส่อีกฝ่ายอย่างไม่เหลือสภาพพจน์ของสาวน้อยผู้แสนน่ารัก

“มนุษย์เจ้าช่างสามหาวนัก! กล้าดีอย่างไรมาลบหลู่ข้า!!” อีกฝ่ายคำรามอย่างโกรธเกรี้ยวจนอากาศรอบๆ ลั่นสะเทือน แววตาทั้งคู่ที่เคยเปล่งไฟพลันเปลี่ยนเป็นแดงกำด้วยโทสะ มันหันมาเล่นงานเธออย่างที่มาดหมายหมับ!

มีอหนาเรียวกที่เต็มไปด้วยเล็บยาวเพื่อยั้งห้านี้กวรวบเข้าที่ลำคอ แล้วกระซกจนเธอลอยขึ้นกลางอากาศทันที ซีแนลลั่นขลุกลักใช้มือทั้งสองข้างทุบตีเพื่อให้อีกฝ่ายปล่อย ขาทั้งสองข้างแกว่งไกวอย่างไร้หนทางหนีเหมือนปลาที่ดันอยู่บนพื้นดินเมื่อขาดน้ำ

ซีแนลรู้สึกว่าตัวเองเริ่มหน้าซีดเขียวเพราะขาดอากาศหายใจมากขึ้นทุกขณะ

“นายหญิง!”

อีตานตะโกนลั่นแล้วพุ่งมาช่วยเธอ แต่ข้ากว่าศัตรูเบื้องหน้าที่หันไปพาดฟันพลังใส่เขาทั้งที่มีมืออีกข้างยังกำรอบคอเธออยู่โดยไม่เสียแรงแม้แต่ซัษับตัว แวดตาแดงกำคู้้นจ้องมองทั้งเธอและอีตานราวกับจะบดขยี้ไม่ให้เหลือ

ซีแนลรู้สึกเหมือนจะขาดใจตายเสียให้ได้ เธอพยายามใช้แรงทั้งหมดคืนหนีอย่างทรมาณ ไม่เคยมีครั้งไหนที่เธอรู้สึกพ่ายแพ้เท่านี้มาก่อน โดยเฉพาะดวงตาทั้งคู่ที่เริ่มพรั่นเลือน มือทั้งสองข้างที่กำรอบบนฝ่ามือสัตว์เทพอสูรที่บีบคอเธอเริ่มคลายออกและหมดแรงลง

ในขณะที่เธอกำลังจมดิ่งและใกล้สู่ความตายนั่นเอง เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็พลันเกิดขึ้น!

“นี่เจ้า!!!”

สัตว์เทพอสูรผู้ทรยศลึกลับดวงตาลั่นอย่างเดือดดาลโมโหขณะที่โยนร่างของเธอออกจนกระแทกกำแพงราวกับโดนของร้อนลวกมือ

“แค่ก! แค่ก!”

ซีแนลสลัดและรีบสูดอากาศหายใจเข้าปอดพัลวัน ดวงตาทั้งคู่ของเธอเริ่มกลับมามองเห็นชัดอีกครั้ง เธอพบว่าแวดตาดวงกำของสัตว์เทพอสูรเบื้องหน้าจ้องมองเธออย่างตกตะลึง

“เจ้าทำพันธสัญญากับราลูเลีย!! ทำไมไม่บอกข้า ถ้าข้าไม่สัมผัสสโตนรอยสักที่แขนนั้นข้าคงลงมือฆ่าเจ้าไปแล้ว หรือเจ้าตั้งใจให้ข้ากลายเป็นศัตรูกับยัยอสรพิษจอมอาฆาตแค้นนั้นหา!!”

ซีแนลหน้าเหวอ ก่อนจะเริ่มเข้าใจคำพูดของอีกฝ่ายว่าระหว่างเขากับสัตว์เทพอสูรราลูเลียต้องมีความสัมพันธ์อะไรบ้างอย่างกันแน่นอน

ไม่เช่นนั้นแล้ว เจ้าสัตว์เทพอสูรชั่วร้ายกระหายเลือดตนนี้ไม่มีทางปล่อยให้เธอรอดชีวิตจากน้ำมือเมื่อครู่เป็นแน่

ตอนนี้เธอรู้สึกเหมือนอยากจับเจ้าสัตว์เทพอสูรตรงหน้ามาโขกหน้าผากกับกำแพงเสียให้เซ็ด เรื่องอะไรมายัดเยียดความผิดให้เธอกันล่ะ ช่วย

พิภพรานย์ออนไลน์ 2

ไม่ได้ในเมื่ออยากทำตัวหยิ่งโศกไม่ตรวจสอบสถานะของเธอเอง

เจ้าบ้านนั่นตั้งใจจะฆ่าเธอเองต่างหาก!

เอ๊ะ แล้วมันเกี่ยวข้องยังไงกับสัตว์เทพอสูรรากูเลียกันล่ะเนี่ย

“มนุษย์ก็คือมนุษย์! ช่างสรรหาเรื่องให้ข้าลำบากใจเสียจริง! ให้ตายลิจะฆ่าก็ฆ่าไม่ได้ เช่นนี้แล้วข้าคงอกระเบิดแตกตายเป็นแน่” ซีแนลมองอีกฝ่ายที่ทำท่าปั่นปิ้งโมโห

“ท่านรู้จักสัตว์เทพอสูรรากูเลียด้วยหรือ?”

เธอเอ่ยถามอีกฝ่ายอย่างกล้าๆ กลัวๆ เพราะดูเหมือนว่าสัตว์เทพอสูรรากูเลียผู้ทรยศลิมจะระเบิดอารมณ์ด้วยการซัดพลังใส่กำแพงรอบข้างจนสิ้นสะเก็ดหินไม่ยั้ง

“หี มีใช้แค่รู้จัก! ยัยผู้หญิงชั่วช้าคนนั้นเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งของข้าเชียวล่ะ! สักวันนางต้องตายด้วยน้ำมือของข้า!”

คำอธิบายของอีกฝ่ายทำให้ซีแนลเกิดความงุนงงอย่างหนัก เพราะหากเป็นศัตรูกันจริงทำไมถึงไม่ลงมือสังหารเธอล่ะ

“เพราะเป็นศัตรูจึงเป็นมิตรด้วย ข้าไม่จำเป็นต้องมานั่งอธิบายให้เจ้าฟังทั้งหมดหรอกว่าข้ากับยัยเทพอสูรรากูเลียเคยมีผลประโยชน์ร่วมกันมากแค่ไหน เรื่องนั้นช่างเถอะ! เอาเป็นว่าตอนนี้ข้าฆ่าเจ้าไม่ได้เสียแล้ว! ให้ตายลิจะเมื่อหลายพันปีก่อนข้าไม่น่าหลงกลตกลงทำสัญญาสงบศึกกับยัยผู้หญิงชั่วช้าสามานย์นั้นเลย เพราะเช่นนี้ข้าถึงฆ่าเจ้าไม่ได้อย่างไรเล่า!!”

สัตว์เทพอสูรรากูเลียผู้ทรยศลิมตวาดใส่เธอด้วยน้ำเสียงเกรี้ยวกราด น้ำเสียงและกระแสพลังฟาดฟันจนทำให้เกิดกระแสลมกระหนาบด้านสิ้นสะเก็ดหิน

หลังจากรู้เหตุผลทั้งหมดแล้วซีแนลก็เริ่มรู้สึกโล่งใจขึ้นมาเล็กน้อย แต่เมื่อเงยหน้ามองฝ่ายตรงข้ามที่แผ่รัศมีความเคียดแค้นกระจายคลอเคลุ้งจนเป็นไอดำมืด รอยยิ้มเล็กลงๆ ที่ริมฝีปากของเธอเป็นอันต้องหุบลง

เธอไม่เคยเจอใครที่มีรูปร่างหน้าตาและนิสัยขัดแย้งกันเท่านี้มาก่อน ทั้งที่เป็นผู้มีใบหน้าที่งดงามอย่างน่าหลงใหลจนหาใครเปรียบแต่หว่านีสัยกลับ

โหดเหี้ยมกระหายเลือดและฝึกฝนการเข่นฆ่าอย่างร้ายกาจ

สถาบันว่าคราวหน้าถ้าเธอบังเอิญเจอใครที่มีคุณสมบัติแบบนี้ล่ะก็เธอจะรีบหาหนทางหนีให้ไกลจากคนๆ นั้น และไม่ทำความรู้จักด้วยอย่างเด็ดขาด ซีแนลขยับตัวเล็กน้อย ร่างกายปวดเมื่อยเสียจนไร้เรี่ยวแรง แขนขาของเธอรู้สึกชาจนแทบจะลืมอาการบาดเจ็บของบาดแผลที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ เลือดไหลซึมกระจายเปื้อนเต็มเสื้อผ้า และมีรอยกรีดตามแขนขาเพิ่มขึ้นหลายแห่งซึ่งเป็นผลมาจากการกระแทกเมื่อครู่

ทันทีที่นึกอะไรบางอย่างได้เธอก็รีบหันไปมองอีดาน

“อีดาน!”

ซีแนลหลุดเสียงร้องออกมาด้วยความกังวล อีดานนอนสลบอยู่ตรงกำแพงฝั่งตรงข้ามราวกับซากโครงกระดูกสีขาวยาวของคนตายที่ไร้ชีวิต แม้เสื้อคลุมสีดำที่เคยขาดวินก่อนหน้าจะเริ่มซ่อมแซมสภาพให้กลับมาเหมือนเดิม แต่ก็ไม่ได้ทำให้เธอลดความกังวลใจลงได้เลย

เธอจำได้ว่าอีดานถูกเล่นงานอย่างหนัก แม้จะเป็นเพียงสองสามครั้ง แต่พลังที่จู่โจมเข้าใส่ก็เป็นฝีมือจากสัตว์เทพอสูรที่ต่างระดับกันนัก มันเพียงพอที่จะคร่าชีวิตเขาได้เช่นกัน

“หิ สาวน้อย ข้าไม่ฆ่าเจ้าก็จริง แต่ใช่ข้าจะปล่อยสัตว์เทพอสูรต่อยต์่านนี้ไป” น้ำเสียงคุกคามที่เอื่อยขึ้นทำให้เธอตัวเย็นเฉียบ ซีแนลหันขวับไปมองอีกฝ่ายด้วยสีหน้าซีดเผือด

หมายความว่ายังไง?

อย่าบอกนะว่าจะไม่ปล่อยให้อีดานมีชีวิตรอดอย่างนั้นเธอ

“เดี๋ยว! ฉันไม่เข้าใจ”

ซีแนลมองหน้าสัตว์เทพอสูรเบื้องหน้าด้วยความกล้าทั้งหมด เวลานี้ไม่ว่ายังไงเธอก็ไม่ยอมปล่อยให้สัตว์เลี้ยงที่สำคัญของเธอต้องตายไปแน่ๆ ชีวิตของเธอพบบรรยากาศความสูญเสียมามากมายหลายอย่าง แต่ต้องไม่ใช่แบบนี้!

ไม่เอาอีกแล้ว!

โครงการ-ดูกลสีขาวยืดเยื้อตามยาวคลุมกริบในชุดคลุมสีรัตติกาล
ปีกขนนกสีดำสยายอยู่ด้านหลัง
กำลังแพ่พลังอำนาจออกไปรอบทิศจนรู้สึกจี๊ดอัด
สายโซ่ที่รัดพันธนาการแขนขาลากยาวลอยเหนือพื้น
ส่งเสียงกระทบกับเสียงดัง
จนสิ้นขวัญผู้คน que พบเห็นให้สิ้นสะท้านไปตามกับ!!!
ยิ่งดวงตาสีแดงดั่งเพชรยอดมงกุฎทั้งคู่ของซีแนล
ได้จ้องจ้องมองโครงการ-ดูกลสีขาวย
ที่แพ่แรงกดดันเบื้องหน้าชัดๆ
มือไม้ของเธอก็สั่นเทาจนเกือบอาการวิงเวียนไหว
แต่เชื่อเถอะว่าการพบกันครั้งนี้
เปรียบเสมือนสายใยเส้นสีดำเล็กๆ บางๆ
คล้ายใยแมงมุมมัดแน่นพันรอบตัวเธอจนยุ่งเหยิงยิ่งกว่าเดิม